

1:1 The song of songs, which is Solomon's. 2 Let him kiss me with the kisses of his mouth--for your love is better than wine. 3 Your ointments have a goodly fragrance; your name is as ointment poured forth; therefore do the maidens love you. 4 Draw me, we will run after you; the king has brought me into his chambers; we will be glad and rejoice in you, we will find your love more fragrant than wine! sincerely do they love you. 5 I am black, but comely, O you daughters of Jerusalem, as the tents of Kedar, as the curtains of Solomon. 6 Look not upon me, that I am swarthy, that the sun has tanned me; my mother's sons were incensed against me, they made me keeper of the vineyards; but my own vineyard I have not kept.' 7 Tell me, O you whom my soul loves, where do you feed, where do you make your flock to rest at noon; for why should I be as one that veils herself beside the flocks of your companions? 8 If you know not, O you fairest among women, go your way forth by the footsteps of the flock and feed your kids, beside the shepherds' tents. 9 I have compared you, O my love, to a steed in Pharaoh's chariots. 10 Your cheeks are comely with circlets, your neck with beads. 11 We will make you circlets of gold with studs of silver. 12 While the king sat at his table, my nard sent forth its fragrance. 13 My beloved is unto me as a bag of myrrh, that lies between my breasts. 14 My beloved is unto me as a cluster of henna blooms from the vineyards of En-gedi. 15 Behold, you are fair, my love; behold, you are fair; your eyes are as doves. 16 Behold, you are fair, my beloved, indeed, pleasant! Our couch is in a bower. 17 The beams of our houses are cedars, and our panels are cypresses.

2:1 I am a rose of Sharon, a lily of the valleys. 2 As a lily among thorns, so is my love among the daughters. 3 As an apple-tree among the trees of the wood, so is my beloved among the sons. Under its shadow I delighted to sit, and its fruit was sweet to my taste. 4 He has brought me to the banqueting-house, and his banner over me is love. 5 'Stay you me with dainties, refresh me with apples; for I am love-sick.' 6 Let his left hand be under my head, and his right hand embrace me. 7 'I adjure you, O daughters of Jerusalem, by the gazelles, and by the hinds of the field, that you awaken not, nor stir up love, until it please.' 8 Hark! my beloved! behold, he comes, leaping upon the mountains, skipping upon the hills. 9 My beloved is like a gazelle or a young hart; behold, he stands behind our wall, he looks in through the windows, he peers through the lattice. 10 My beloved spoke, and said unto me: 'Rise up, my love, my fair one, and come away. 11 For, lo, the winter is past, the rain is over and gone; 12 The flowers appear on the earth; the time of singing is come, and the voice of the turtle is heard in our land; 13 The fig-tree puts forth her green figs, and the vines in blossom give forth their fragrance. Arise, my love, my fair one, and come away. 14 O my dove, in the clefts of the rock, hidden by the cliff, let me see your countenance, let me hear your voice; for sweet is your voice, and your countenance is comely.' 15 'Take us the foxes, the little foxes, that spoil the vineyards; for our vineyards are in blossom.' 16 My beloved is mine, and I am his, that feeds among the lilies. 17 Until the day breathe, and the shadows flee away, turn, my beloved, and be you like a gazelle or a young hart upon the mountains of spices.

א: א שיר השירים אשר לשלמה: ב ישקני מונשיקות فيهו כייטובים דליך מין: ג לילית שמניך טובים שמן תורק שמן על-פנ עמלות אהובך: ד משכני אחיריך פרוץחה ה宾 אני המלך חדריו נגילה ונשמרה בך נזירה דליך מלין מישרים אהובך: ה שחורה אני ונאה בנות ירושלים באלה קדר כיריעות שלמה: ו אל-תראנני שאני שחרורת ששופתני השם המש בני אמי נחרוב-בְּי שמנני נטירה את-הברמים ברמי שליל לא נטרתי: ז הגידה לי שאהבה נפשי איך תרעה איך תרבע בזרים חביריך: ח אם לא תרע שлемה אהיה בעטיה על עדר חביריכך: לך היפה בנשים צא-לך בעקביו הצען ורעני את-גדיתיך על משבנות הרים: ט לסתטי ברכבי פרעה דמייך רעיתך: י נאו לטעך בתורים צוארך בחרוזים: יא תורי זהב נעשה לך עם בקדות הכסף: יב עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: יג אדור המר | דודי לי בז שדי ילי: יד אשבל הכהר | דודי לי בכרמי עין גדי: טו הנך יפה רעיתך הנער יפה עינך יונם: טז הנער יפה דודי אף נעים אקר-ערשנו רעננה: יז קרות בתינו ארדים רוחינו [רהיינן] ברותים:

ב: אני חבעל השרון שושנת העמקים: ב כושנה בין החוחים בן רעתך בין הבנות: ג בתפוח בעצי העיר בן הווי בין הבנים בצלו חממתי וישבתי ופרקנו מתרוק לחבי: ד ה宾 אני אל-בית דין ודגלנו עלי אהבה: ה סמלוני באשיות רפוני בתפוחים ביהולת אהבה אני: ו שמאלנו תחת לראשי וימינו תחבקני: ז השבעתי אתכם בנות ירושלים בעבות או באילות השדה אמדתערו ואמדתערו את-האהבה עד שתחפש: ח קול דודי הינה-זה בא מודיע על-ההרים מופיע על-הגבועות: ט דומה דודי לצבוי או לעפר האלים הינה-זה עומד אחר בתלנו מושגי מוחלנות מצין מונרכים: י ענה דודי ואמר לי קומי לך רעתך יפתה ולכידלה: יא כי-הנה הסתו [הסתו] עבר חgeschם חלוף הלה לו: יב הנגנים נראו בא-ארץ עת הזמיר הגיע וקול התעור נשמע בא-ארצנה יג התאנה חנטה פניה והגפנים | סמוך נתנו ריח קומי לכி [לכ] רעתך יפתה ולכידלה: יד יונתי בחגיג הפלע בטטר המדרגה הראני את-מראיך השמייני את-קולה כי-קהלך ערב ומראיך נאה: טו אחו-ולדנו שועלים שועלים קטנים מוחבלים ברמים וברמינו סמוך: טז דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: יז עד שיפוח הום ונסו הצללים טב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האלים על-הרי בתה:

3:1 By night on my bed I sought him whom my soul loves; I sought him, but I found him not. 2 'I will rise now, and go about the city, in the streets and in the broad ways, I will seek him whom my soul loves.' I sought him, but I found him not. 3 The watchmen that go about the city found me: 'Saw you him whom my soul loves?' 4 Scarcely had I passed from them, when I found him whom my soul loves: I held him, and would not let him go, until I had brought him into my mother's house, and into the chamber of her that conceived me. 5 'I adjure you, O daughters of Jerusalem, by the gazelles, and by the hinds of the field, that you awaken not, nor stir up love, until it please.' 6 Who is this that comes up out of the wilderness like pillars of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, with all powders of the merchant? 7 Behold, it is the litter of Solomon; threescore mighty men are about it, of the mighty men of Israel. 8 They all handle the sword, and are expert in war; every man has his sword upon his thigh, because of dread in the night. 9 King Solomon made himself a palanquin of the wood of Lebanon. 10 He made its pillars of silver, its top of gold, its seat purple, its inside inlaid with love, from the daughters of Jerusalem. 11 Go forth, O you daughters of Zion, and gaze upon King Solomon, even upon the crown with which his mother has crowned him in the day of his espousals, and in the day of the gladness of his heart.

4:1 Behold, you are fair, my love; behold, you are fair; your eyes are as doves behind your veil; your hair is as a flock of goats, that cascade down from Mount Gilead. 2 Your teeth are like a flock of shorn ewes, which came up from the washing; all of which bear twins, and not one loses her young. 3 Your lips are like a thread of scarlet, and your mouth is comely; your temples are like a pomegranate split open behind your veil. 4 Your neck is like the Tower of David built with turrets, on which hang a thousand shields, all the armor of the mighty men. 5 Your two breasts are like two fawns that are twins of a gazelle, which feed among the lilies. 6 Until the day breathe, and the shadows flee away, I will get me to the mountain of myrrh, and to the hill of frankincense. 7 You are all fair, my love; there is no blemish in you. 8 Come with me from Lebanon, my bride, with me from Lebanon; look from the top of Amana, from the top of Senir and Hermon, from the lions' dens, from the mountains of the leopards. 9 You have ravished my heart, my sister, my bride; you have ravished my heart with one of your eyes, with one bead of your necklace. 10 How fair is your love, my sister, my bride! how much better is your love than wine! and the smell of your ointments than all manner of spices! 11 Your lips, O my bride, drop honey--honey and milk are under your tongue; and the smell of your garments is like the smell of Lebanon. 12 A garden shut up is my sister, my bride; a spring shut up, a fountain sealed. 13 Your limbs are an orchard of pomegranates, and of all luscious fruits, of henna and of nard -- 14 Nard and saffron, calamus and cinnamon, with all trees of frankincense; myrrh and aloes, with all the chief spices. 15 You are a fountain of gardens, a well of living waters, and flowing streams from Lebanon. 16 Awake, O north wind; and come, you south; blow upon my garden, that the spices thereof may flow out. Let my beloved come into his garden, and eat his precious fruits.

גַּא עַל-מִשְׁכָּבֵי בְּלִילּוֹת בְּקַשְׁתִּי אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי
בְּקַשְׁתִּי וְלֹא מַצְאָתִי: בְּאֶלְקָוֶת נֶאֱסָוֶת בְּעִיר
בְּשָׂקוּם וּבְרָחֶבֶת אֶבְקָשָׁה אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי בְּקַשְׁתִּי
וְלֹא מַצְאָתִי: גַּמְצָאָנוּ הַשְׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת
שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי רְאִיתָם: דְּכֻמַּעַט שְׁעַבְרָתִי מִמֶּה עַד
שְׁמַצָּאתִי אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי אֲחִזָּתִי וְלֹא אַרְפָּנוּ
עַד-שְׁהָבָבִיאָתוֹ אֶל-בֵּית אַמִּי וְאַל-חַדָּר הַוְּרָתִי:
הַשְׂדָּה אִמְתְּעִירָה | וְאַסְ-תְּעִירָה אֶת-הַאַהֲבָה עַד
שְׁתַחְפֹּזֶן: וְמַיְזַעַת עַלְהָ מִזְרָחָמָךְ בְּתִימָרוֹת עַשְׂנוֹ
מִקְטָרָתָ מָוֶר וְלִבְנָה מִבְּלָא אֶבְקָתָ רָוְכָל: זְהָה מִטְהָן
שְׁלִשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיבָ לְהַמְגִבְּרִי יִשְׂרָאֵל: חַכְלָת
אֲחִיָּה רַב מִלְמָדִי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבָּוּ עַל-יִרְכָּוּ מִפְנַד
בְּלִילּוֹת: טַאֲפָרִיּוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה מַעַזִּי
הַלְּבָנוֹן: יַעֲמֹדוּן עָשָׂה כָּסֶף רְפִידָתוֹ זְהָבָ מַרְכָּבָוּ אַרְגָּמָן
תּוֹכוֹ רְצֹוף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָם: יַא צָאֵנָה | וְרָאֵנָה
בְּנֹות צִיּוֹן בְּמַלְךָ שְׁלָמָה בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה-לֹא אִמְוֹן בַּיּוֹם
חַתְבָּנָתוֹ וּבַיּוֹם שְׁמִיחָתָ לְבָבוֹ:

דֵּיא הַנְּרָקֶבֶת רְעִיטִי תְּנָהָר יְפָה עַיִינָה יוֹנִים מִפְנַד לְעַמְתָּה
שְׁעַרְלָ בְּעַדְרָ הַעֲזִים שְׁגָלָשׁוּ מִזְרָחָמָךְ גָּלָעָד: בְּשְׁנִיר בְּעַדְרָ
הַקְּצָבָות שְׁעַלְוּ מִזְרָחָמָה שְׁכָלָט מִתְאִימָות וְשְׁבָלָה
אַיִן בְּהָם: גְּכָחוֹת הַשְׁנִי שְׁפַתְתִּיק וְמִרְכָּבִיךְ נָאוֹתָה בְּפַלְחָ
הַרְמוֹן רְקַתָּה מִפְנַד לְעַמְתָּה: דְּכַמְגָדָל דְּוַיד צְוָאָרָה בְּנָיִ
לְתַלְפִּיוֹת אַלְפָה תְּמִגְדָּל עַלְיוֹן בְּלִשְׁלָטִי הַגְּבוּרִים:
הַשְׁנִי שְׁנִיר בְּשְׁנִי עֲפָרִים תְּאֹוֵם צְבָיה הַרְוּעִים
בְּשְׁוֹשָׁנִים: וְעַד שְׁיפָוָת הַיּוֹם וְנָסָו הַצְלָלִים אַלְגָּלִי
אַלְ-חַר הַמָּוֶר וְאַל-גְּבָעָת הַלְּבָנוֹנָה: וְכָלָר יְפָה רְעִיטִי
וְנָסָם אַיִן בָּהָ: חַאֲתִי מִלְבָנוֹן בְּלָה אֲתִי מִלְבָנוֹן
תְּבּוֹאי תְּשֻׁוֹרִי | מִרְאָשָׁ אַמְנָה מַרְאָשָׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן
מִמְעֻנָּת אֲרִיוֹת מִזְרָחָי נְמִרִים: טְלַבְתָּנִי אַחֲתִי כְּלָה
לְבַבְתִּינִי באחד [בְּאַחֲת] מַעֲנִיר בְּאַחֲת עַזְקָ מִצּוּרָנִי:
יְמָה-צִפוֹן דְּזִוְּה אַחֲתִי כְּלָה מִהְדָּטוֹן דְּזִוְּה מִלְין וְרִיחָן
שְׁמַנִּיר מִכְלָבְשָׁמִים: יַא נְפַת תְּטַפְּנָה שְׁפָתָתִיק כְּלָה
הַבָּשׂ וְחַלְבָּ תְּחַת לְשׁוֹנָה וְרִיחָן שְׁלָמָתִיק בְּרִיחָן לְבָנוֹן:
יְבָעָן | נְעַול אַחֲתִי כְּלָה גָּל נְעַול מְעַן חַתָּום: יַג שְׁלָמִיק
פְּרִיקָס רְמוֹנִים עַם פְּרִי מְגָדִים בְּפְרִים עַמְ-גָּרִים: יַד גְּרָד |
וּכְרָפָם קָנָה וְקָנְמָן עַם בְּלָעָזִי לְבָנוֹנָה מָר וְאַהֲלָתָ עַם
כְּלִ-רְאָשִׁי בְּשָׁמִים: טו מְעַן גָּנִים בְּאָר מִים חַיִים וְנוֹלִים
מִזְ-לְבָנוֹן: טו עַוְרִי אַפְּנָן וּבְנָאֵי תִּמְעָן הַפְּרִיחָי גַּנִּי יַזְלָן בְּשָׁמִי
יְבָא דּוֹדִי לְגַנְוָן וְיַאֲכֵל פְּרִי מְגָדִים:

5:1 I am come into my garden, my sister, my bride; I have gathered my myrrh with my spice; I have eaten my honeycomb with my honey; I have drunk my wine with my milk. Eat, O friends, and drink; drink deep of love! 2 I sleep, but my heart wakes; Hark! my beloved knocks: ‘Open to me, my sister, my love, my dove, my undefiled; for my head is filled with dew, my locks with the drops of the night.’ 3 I have put off my coat; how shall I put it on? I have washed my feet; how shall I defile them? 4 My beloved put in his hand by the hole of the door, and my heart was moved for him. 5 I rose up to open to my beloved; and my hands dropped with myrrh, and my fingers with flowing myrrh, upon the handles of the bar. 6 I opened to my beloved; but my beloved had turned away, and was gone. My soul failed me when he spoke. I sought him, but I could not find him; I called him, but he gave me no answer. 7 The watchmen that go about the city found me, they smote me, they wounded me; the keepers of the walls took away my mantle from me. 8 I adjure you, O daughters of Jerusalem, if you find my beloved, what will you tell him? that I am love-sick.’ 9 ‘What is your beloved more than another beloved, O you fairest among women? What is your beloved more than another beloved, that you do so adjure us?’ 10 ‘My beloved is white and ruddy, pre-eminent above ten thousand. 11 His head is as the most fine gold, his locks are curled, and black as a raven. 12 His eyes are like doves beside the water-brooks; washed with milk, and fitly set. 13 His cheeks are as a bed of spices, as banks of sweet herbs; his lips are as lilies, dropping with flowing myrrh. 14 His hands are as rods of gold set with beryl; his body is as polished ivory overlaid with sapphires. 15 His legs are as pillars of marble, set upon sockets of fine gold; his aspect is like Lebanon, excellent as the cedars. 16 His mouth is most sweet; all of him is lovely. This is my beloved, and this is my friend, O daughters of Jerusalem.’

6:1 ‘Whither has your beloved gone, O you fairest among women? Whither has your beloved turned, that we may seek him with you?’ 2 ‘My beloved is gone down into his garden, to the beds of spices, to feed in the gardens, and to gather lilies. 3 I am my beloved’s, and my beloved is mine, that feeds among the lilies.’ 4 You are beautiful, O my love, as Tirzah, comely as Jerusalem, terrible as an army with banners. 5 Turn away your eyes from me, for they have overcome me. Your hair is as a flock of goats, that trail down from Gilead. 6 Your teeth are like a flock of ewes, climbing up from the washing pool; all of them bear twins, and not one loses her young. 7 Your temples are like a pomegranate split open behind your veil. 8 There are threescore queens, and fourscore concubines, and maidens without number. 9 My dove, my undefiled, is but one; she is the only one of her mother; she is the choice one of her that bore her. The daughters saw her, and called her happy; indeed, the queens and the concubines, and they praised her. 10 Who is she that looks forth as the dawn, fair as the moon, clear as the sun, terrible as an army with banners? 11 I went down into the nut grove to look at the green plants of the valley, to see whether the vine budded, and the pomegranates were in flower. 12 Before I was aware, my soul set me upon the chariots of my princely people.

ה:א באתי לנני אחותי כליה ארתי מורי עם-בשמי
אבלתי עיר עמד-בשי שתיתי יני עם-חלבי אבלו רעים
שטו ושברו דרים: ב אני ישנה ולבי עיר קול לדוי
דפק פתיחיל אחותי רעתי יונתי תמי תחתני פשתתי את-בתתני
גמל-אטל קווצותי רסייס לילה: ג פשתתי את-בתתני
אי-כבה אל-שנה רחצתי את-רגלי אי-כבה את-גפם: ד דוי
שלח ידו מנד-חרור ומי עלי: ה קומתי אני לפתח
לדווי וידי נטפור-מור ואבעת: מור עבר על בנות
המנעל: ופתחתי אני לדוי ודוי חמק עבר נפשי יצא:
ברברו בקשתייה ולא מצאתיה קראתיו ולא ענני:
ו מצאני השמירים הטעבים בעיר הבני פצעוני נשאי
את-דרדי מעלי שמלי שמלי החותמות: ח השבעתי אתכם בנות
ירושלם אם-תמצאו את-דרדי מה-תגירו לו שוחלת
אהבה אני: ט מה-דורך מדוד היפה בנות מה-דורה
מדוד שבקה השבעתנו: י דוי צח ואדים דגול מרבבה:
יא ראשו כתם פנו קווצותי תללים שחורות בעורב:
יב עיניו כוונים על-אפיקים מים רחוצות בחלב ישבות
על-מלאות: יג לחיו בערוגת הבשים מגדלות מרקחים
שפחותיו שושנים נטפות מור עבר: יד ידו גלייל זוב
ממלאים בתריש מעיו עשת שנ מעלה תפירים:
טו שוקיו עמודי שש מיסדים על-אגדים פראהו כלבנון
בחור הארץ: טו חפו ממתקים ובלו מתרמים זה דוי
זה רעי בנות ירושלם:

ו:א أنها חלה דורך היפה בנותים أنها פנה דורך ונבקשו
עמה: ב דוי יבר לגנו לערוגות הבשים לרעות בנות
וללקט שושנים: ג אני לדוי ודוי לי הרעה בשושנים:
ד יפה את רעתי בתרצה נאה בירושלם אימה
בנדלות: ה הסבי עיניך מגני שהם הרהיבני שערכ
בעדר העזים שגלו מנד-הגלעד: ו שוויל בעדר הרחלים
שעלן מנד-הרחה שבלט מתאמות ושבלה אין בהם:
ז בפלח חרמון רקתק מבעד לעצמתה: ח ששים היפה
מלכות ושמיים פילגשים ועלמות אין מספר: ט אחות היא
יונתי תמותי אחות היא לא-פונה ברה היא לילדהה ראה
בנות ואשרודה מלכות ופילגשים ויהלולה: י מיד-את
גנשפה במוד-שחר יפה כלבנה ברה בתמה אימה
בנדלות: יא אל-גנת אגוז ירדתי לראות אבי
הנחל לראות הפרחה הנפנ הנצו הרים: יב לא ידעתי
נPsi שמלתי מרכבות עמיד-נדיב:

7:1 Return, return, O Shulammite; Return, return, that we may look upon you. What will you see in the Shulammite? As it were a dance of two companies. 2 How beautiful are your steps in sandals, O prince's daughter! The roundings of your thighs are like the links of a chain, the work of the hands of a skilled workman. 3 Your navel is like a round goblet, wherein no mingled wine is wanting; your belly is like a heap of wheat set about with lilies. 4 Your two breasts are like two fawns that are twins of a gazelle. 5 Your neck is as a tower of ivory; your eyes as the pools in Heshbon, by the gate of Bath-rabbim; your nose is like the tower of Lebanon which looks toward Damascus. 6 Your head upon you is like Carmel, and the hair of your head like purple; the king is held captive in its tresses. 7 How fair and how pleasant are you, O love, for delights! 8 Your stately form is like the palm, your breasts like clusters of grapes. 9 I said: 'I will climb up into the palm-tree, I will take hold of its branches; and let your breasts be as clusters of the vine, and the smell of your countenance like apples; 10 And the roof of your mouth like the best wine, that glides down smoothly for my beloved, moving gently the lips of those that are asleep.' 11 I am my beloved's, and his desire is toward me. 12 Come, my beloved, let us go forth into the field; let us lodge in the villages. 13 Let us get up early to the vineyards; let us see whether the vine has budded, whether the vine-blossom be opened, and the pomegranates be in flower; there will I give you my love. 14 The mandrakes give forth fragrance, and at our doors are all manner of precious fruits, new and old, which I have laid up for you, O my beloved.

8:1 Oh that you were as my brother, that sucked the breasts of my mother! When I should find you without, I would kiss you; indeed, none would despise me. 2 I would lead you, and bring you into my mother's house, that you might instruct me; I would cause you to drink of spiced wine, of the juice of my pomegranate. 3 His left hand should be under my head, and his right hand should embrace me. 4 I adjure you, O daughters of Jerusalem: Why should you awaken, or stir up love, until it please? 5 Who is this that comes up from the wilderness, leaning upon her beloved? Under the apple-tree I awakened you; there your mother was in travail with you; there was she in travail and brought you forth. 6 Set me as a seal upon your heart, as a seal upon your arm; for love is strong as death, jealousy is cruel as the grave; its flashes are flashes of fire, a blazing flame. 7 Many waters cannot quench love, neither can the floods drown it; if a man would give all the substance of his house for love, he would be utterly scorned. 8 We have a little sister, and she has no breasts; what shall we do for our sister in the day when she shall be spoken for? 9 If she be a wall, we will build upon her a turret of silver; and if she be a door, we will enclose her with boards of cedar. 10 I am a wall, and my breasts like the towers thereof; then was I in his eyes as one that found peace. 11 Solomon had a vineyard at Baal-hamon; he gave over the vineyard unto keepers; for its fruit one would give a thousand pieces of silver. 12 My vineyard, which is mine, is before me; you, O Solomon, shalt have the thousand, and those that keep the fruit thereof two hundred. 13 You who dwell in the gardens, the companions hearken for your voice: 'Cause me to hear it.' 14 Make haste, my beloved, and be as a gazelle or a young hart upon the mountains of spices.

זה שובי שובי השולמית שובי שובי ונחיה־הבר מה־תְּחִזָּה בשולמית במלחת המהנים: ב מה־יִפְּרַע פֻּעֲמֵיר בגעלים בת־נֶגֶב חמוֹקִי יַרְכִּיךְ כִּמוֹ חָלָאִים מַעֲשָׂה יְדֵי אֲפָנוֹן ג שְׁרֵךְ אָגָן הַלְּהָרָא־לִיחְשָׁרְהָרָא הַמָּגְבָּטָן עֲרָמָת הַתְּבִים סָוְגָה בְּשָׁוָשָׁנִים: ד שְׁנֵי שְׁדֵיךְ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאַמֵּן צְבִיה: ה צְאוֹרָה בְּמַגְדָּל הַשְׁנִין עַיְנֵיךְ בְּרָכוֹת בְּחַשְׁבּוֹן עַל־שָׁעָר בְּתִרְבָּבִים אָפָר בְּמַגְדָּל הַלְּבָנָן עוֹפָה פְּנֵי דְמַשְׁקָה: ו רָאשָׁךְ עַלְיוֹן בְּפְרָמֵל וְדָלַת רָאשָׁךְ בְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסּוֹר בְּרָהָטִים ז מה־יִפְּתָח וּמַה־צְעָמָת אַהֲבָה בְּתַעֲנוֹגִים: ח זֹאת קּוֹמְתָל קְמַתָּה לְתָמָר וְשְׁדֵיךְ לְאַשְׁכָּלוֹת: ט אָמָרְתִּי אַעֲלָה בְּתָמָר אֲחֹתָה בְּסָנְגָנוֹ וְיַהֲיוּ־נָא שְׁדֵיךְ כְּאַשְׁכָּלוֹת הַגְּפָנוֹן וְרִיחֵיכְ אָפָר בְּתִפְחִים י וְחַפְּךְ בֵּין הַטוֹּב הַוְּלָךְ לְדוֹנֵי לְמִישָׁרִים דּוֹבָב שְׁפְּתִי יִשְׁנִים: י אָנָּי לְדוֹדִי וְעַלְיוֹן תְּשֻׁקָּתָה: יְבָ לְבָה דּוֹדִי נָצָא הַשְׁדָה גְּלִינָה בְּכָפְרִים יְגַנְּשִׁיבָה לְכָרְמִים נְרָאָה אַסְ-פְּרָחָה הַגְּפָן פַּתְח הַסְּמָר הַנְּצָוָה הַרְמָנוֹנִים שְׁם אָתְ־דָּנִי לְךָ יְדֵ קְדוֹדָאִים נְתַנוּ־רִיחֵים וְעַל־פְּתַחְנוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּמְ-יִשְׁנִים דָּוִדִּי צְפָנָתִי לְךָ

ח:א מֵי יִתְנַהֵר בְּאֵחֶל לִי יוֹנֵק שְׁנֵי אַמְּעָצָה בְּחוֹזֵק אַשְׁקָּאָן גַּם לְאַיְבוֹו לֵי: ב אַנְגָּבָן אַבְיָאָן אַל־בֵּית אַמִּי תְּלִמְדָדָנִי אַשְׁקָּאָן מִיּוֹן תְּרָקָח מַעֲסִיס רַמְנִי ג שְׁמַאלָל תְּחַת רָאשִׁי וַיְמִינָה תְּחַבְּקָנִי ד הַשְּׁבָעָתִי אַתְּכָם בְּנֹות יְרוּשָׁלָם מַה־תְּעִירָה | וּמַה־תְּעִירָה אַתְּ־הַאֲהָבָה עַד שְׁתְּחִפָּז: ה הַמִּי זֹאת עַלְהָ מִן־הַמְּדָבָר מַתְּרֵפקָת עַל־דּוֹדָה תְּחַת הַתְּפִילָה עַוְרְתִּיךְ שְׁמָה חַבְלָתְךָ אָמָר שְׁמָה חַבְלָה יְלִדְתָּה ו שְׁיַמְנִי כְּחֹזָטָם עַל־לְבָךְ כְּחֹזָטָם עַל־זְרוּעָךְ קִידְעָזָה כְּמֹוֹת אַהֲבָה קַשְׁה בְּשָׁעוֹל קְנָאָה רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אֲשָׁר־לְבָתָה קַשְׁה ו מִים רַבִּים לֹא יוּכְלָוּ לְכֹבּוֹת אַתְּ־הַאֲהָבָה שְׁלַהְתְּבִתִּיה: ו מִים רַבִּים לֹא יוּכְלָוּ לְכֹבּוֹת אַתְּ־הַאֲהָבָה וְנִגְרוֹת לֹא יְשִׁפְּוֹה אַמְּדִיתָן אִיש אַתְּ־כָל־הַזָּהָב בַּיְתָוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹו לֵוָה: ח אֲחוֹת לְנוּ קַטְנָה וְשָׁנִים אֵין לְהָ מַה־נְּגַעַשָּׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שִׁידְבָּר־בָּה: ט אַמְּדוֹמָה הָיָא נִבְנָה עַלְיהָ טִירָת כֶּסֶף וְאַמְּדִילָת הָיָא נְצֹור עַלְיהָ לְיחָ אַרְזָה י אָנָּי חֹמָה וְשָׁדֵי בְּמַגְדָּלוֹת אָנוּ הַיִּתְיַיְּנָה בְּמוֹצָאת שָׁלוֹם: יְאַכְּרֵם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמְּנוֹן גַּתְנִי אַתְּ־הַכְּפָרָם לְנִטְרִים אִיש יְבָא בְּפִרְיוֹ אַלְפָ בְּסִפְרִי יְבָרְכִי שְׁלִי לְפָנֵי הַאַלְפָ לְכָל שִׁלְמָה וּמִאֲתִים לְנִטְרִים אַת־פִּרְיוֹ יְגַהְיָשָׁבָת בְּגָגִים חֲבָרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמַיעַנִּי יְד בְּרָחָה | דּוֹדִי וּרְמָה־לְלָגָע לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרָה האַלְיִים עַל הָרִי בְּשָׁמִים: